

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 23, vydáno pro vnitřní potřebu - 3.května 2002, nákladem 50 výtisků

ODDÍLOVÁ RADA

Už se to ví - do oddílu jsme zakoupili luk. Je to profesionální sportovní luk, který stal několik tisíc korun. Prosí se, že tento luk sehraje svoji důležitou roli na letošním táboře.

Na závodě světlušek a vlčat jsme na střediskovém kole letos moc nezabodovali, ale snad to bude na okresním kole lepší. Držíme vlčatům i světluškám palce.

Ani spojené šnekovsko-jezevecké družině se moc nedařilo - ale každý začátek je těžký. Hlavu vzhůru!

SEDMIČKA moc děkuje všem šestkařům a šestkařkám za velkou pomoc při zajištění Dne země v Jablůnce.

Neověřené zprávy signalizují, že táboření na loňském místě se jeví jako velmi reálné!

SKAUTSKÝ KALENDÁŘ

5.5. - 1945 Květnové povstání českého lidu

8.5. - 1945 Den osvobození od fašismu - státní svátek ČR

12.5. - svátek matek (významný den)

14.5. - 1316 *Karel IV - český král

19.-20.5. - 1990 IV. sněm Junáka ČSFR

SMAJLÍCI				kolik účastníků známkovalo	průměr
oddílovka 5.4. (Zub)	25	3		28	 1,11
Výprava do Drákie 9.3.(Radek)	15	2		17	 1,12
oddílový pátek 5.3.	5			5	 1,00
Orinoko 27.4.	9			9	 1,00
Ekohra 19.4.	5			5	 1,00

akce byla skvělá, oznámkoval(a) bych jí za 1

akce byla nic-moc, oznámkoval(a) bych jí za 2

akce se mi vůbec nelíbila, oznámkoval(a) bych jí za 3

akce	datum	stopáž	délka
166. Družinová výprava (Žaby, Šneci a Sedmička) Půlčinské skály	27.10.2001	0:17:53	0:17:53
167. Oddílovka v Jablůnce (SEDMIČKA)	22.11.2001	0:19:19	0:01:26
168. Středisková vánoční akademie ve Vatře	15.12.2001	0:25:03	0:05:44
169. Ukázka z Kabelové TV Kateřinice		0:30:17	0:05:14
170. Vánoční oddílovka (SEDMIČKA) v Jablůnce	22.12.2001	0:34:28	0:04:11
171. Oddílové vánoce	23.12.2001	1:05:18	0:30:50
172. Polární výprava na Bařinku	27.-30.12.2001	1:24:35	0:19:17
173. Silvestr RS WAKPALAN	30.12.-1.1.2002	1:36:10	0:11:35
174. Takový Malý countrybál (5.ročník)	5.1.2002	2:20:27	0:44:17
175. Středisková rada na Vsetíně	6.1.2002	2:24:30	0:04:03
176. Sjíždění Bečvy (SEDMIČKA)	10.2.2002	2:37:58	0:13:28
177. Výprava na HAWAI	23.-24.20.2002	2:51:00	0:13:02
178. Čekatelský kurs na Hrubé Lhotě	1.-3.3.2002	3:38:20	0:47:20
179. Výprava do Drákie (Valovka)	9.3.2002	3:47:50	0:09:30
180. Planina (jamí sněm Wakpalan)	29.3.-1.4.2002	4:21:20	0:33:30
celkový čas videozáznamu (videokazeta č.26) :			4:21:20

Z oddílového videoarchivu byla uvolněna k běžnému půjčování další dokončená videokazeta s číslem 26 !!! Kteroukoliv z oddílových videokazet je možno si vypůjčit na libovolně dlouhou dobu - symbolické „půjčovné“ je stanoveno na 1Kč/den. Oddílový videoarchiv spravuje Fanta.

akce	datum	stopáž	délka
166. Družinová výprava (Žaby, Šneci a Sedmička) Půlčinské skály	27.10.2001	0:17:53	0:17:53
167. Oddílovka v Jablůnce (SEDMIČKA)	22.11.2001	0:19:19	0:01:26
168. Středisková vánoční akademie ve Vatře	15.12.2001	0:25:03	0:05:44
169. Ukázka z Kabelové TV Kateřinice		0:30:17	0:05:14
170. Vánoční oddílovka (SEDMIČKA) v Jablůnce	22.12.2001	0:34:28	0:04:11
171. Oddílové vánoce	23.12.2001	1:05:18	0:30:50
172. Polární výprava na Bařinku	27.-30.12.2001	1:24:35	0:19:17
173. Silvestr RS WAKPALAN	30.12.-1.1.2002	1:36:10	0:11:35
174. Takový Malý countrybál (5.ročník)	5.1.2002	2:20:27	0:44:17
175. Středisková rada na Vsetíně	6.1.2002	2:24:30	0:04:03
176. Sjíždění Bečvy (SEDMIČKA)	10.2.2002	2:37:58	0:13:28
177. Výprava na HAWAI	23.-24.20.2002	2:51:00	0:13:02
178. Čekatelský kurs na Hrubé Lhotě	1.-3.3.2002	3:38:20	0:47:20
179. Výprava do Drákie (Valovka)	9.3.2002	3:47:50	0:09:30
180. Planina (jamí sněm Wakpalan)	29.3.-1.4.2002	4:21:20	0:33:30
celkový čas videozáznamu (videokazeta č.26) :			4:21:20

ŠESTKA

6.koedukovaný junácký oddíl - Kateřinice

ZDENDÁŠŮV TÝDEN

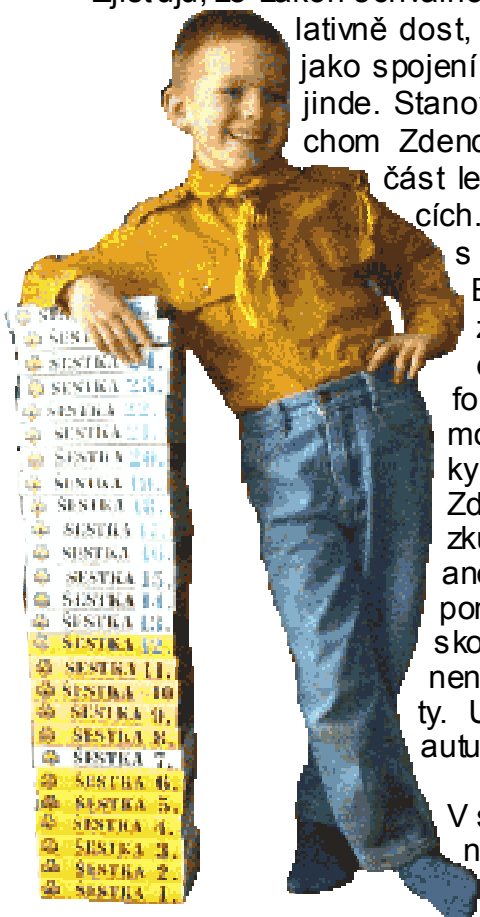
(Dazul)

Nevím jak náš Zdendáš, ale já na tento týden hned tak nezapomenu.

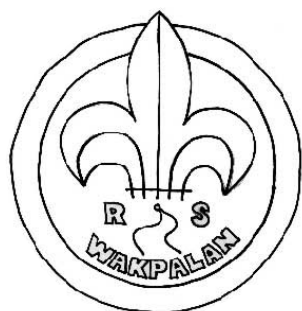
Začalo to nedělí 21.dubna - druhý den po svatbě Báry a Zuba. Vyrazili jsme s jablůnkovskou SEDMIČKOU do lesů na 11 velkých, rovných tyčí pro týpko, které jsme chtěli postavit na Dnu země u jablůnkovské ZŠ. Lesy nad školou byly řádně pročištěné a tak jsme šli hloub a hloub do lesů směrem k místní Zbrojovce a pak dál směrem k Dušné. Do míst, které sám pořádně neznám (pominu-li občasný zimní průjezd na běžkách). Zdendáš jako nejmladší účastník naší výpravy kráčel s náma. Pendloval mezi jednou skupinou, která vyhledávala vhodné stromy a krátila je na potřebnou délku a druhou skupinou, která stromy osekávala. Najednou jsme zjistili, že Zdendáš není ani u jedné ani u druhé skupiny. Činím ještě jeden pokus - zjišťuju, zda nešel náhodou zpátky k autu. Po cestě potkávám kluky, kteří se právě od auta vrací a tvrdí, že tam Zdendáš nikde není. Je to jasné - Zdendáš se ztratil! Snažím si zachovat chladnou hlavu a rychle naplánovat další postup. Trochu mne štve poznámky typu „tak to si budeš muset na vlastní náklady zaplatit vrtulník s termovizí“, které mi v tuto chvíli vůbec nepřipadají vtipné. Dávám si rychle dohromady fakta: kde byl Zdendáš prokazatelně viděný naposledy, kdy to bylo,..... V tuto chvíli i kdyby pokračoval pořád po cestě dál, nemohl urazit víc než 1 km. Svolávám nejspolehlivější a nejzkušenější z přítomných - část dokončí rozdělanou práci a odnese tyče k autu, zbytek jde pročesávat okolí. Zjišťuju, že zákon schválnosti funguje naprosto spolehlivě - mobilů je v oddíle re-

lativně dost, ale v tuto chvíli, kdy bychom je skutečně potřebovali jako spojení mezi hledajícími, nejsou u svých majitelů ale někde jinde. Stanovuju čas 15:45, kdy se budeme vracet zpět i kdybychom Zdendáša nenašli. Sněhula má na starosti menší spodní část lesa, Kecka, Eve a já nekonečnou výseč lesů v kopcích. Vybíhám po „hlavní“ polní cestě směrem na Dušnou s nadějí, že jestliže Zdendáš šel tudy, tak ho dohoním. Běh do kopce už dávno není mojí silnou stránkou, ale zkusím ještě informovat Irču, aby byla na telefonu a dala mi vědět, kdyby Zdenda došel někde k lidem s telefonem a podařilo se mu zavolat domů. Povolávám Mirisa s motorkou, abychom mohli rychleji pročesávat různé odbočky a cestičky, ... Kupodivu jsem relativně klidný, Zdendášovi bude sedm roků a už má přece jenom nějaké zkušenosti. Typuju si, že se bude pokoušet vrátit se k autu anebo dojde k nějakým lidem a řekne že se ztratil a ti mu pomohou. Nejsme na poušti nebo v džungli, je slunečno a skoro teplo - bezporostřední nebezpečí nehrozí. Když ho nenajdeme do hodiny, zmobilizujeme zbytek světa a policajty. Už jsem na hřebenu a Irča, která mezitím dorazila dole k autu mi mobilem volá, že Zdendáš už došel k autu....

V sobotu 27.dubna se vrací světlušky a vlčata ze závodů na Vsetíně. Všichni si sedají do zadní části autobusu jenom tvrdohlavý Zdendáš sedá dopředu. V Ratiboři

všichni naši vystupují a v tom zmatku si nějak nevšimnou, že Zdendáš nevystupuje s nima. Když to zjišťují je autobus už rozjetý a pokračuje do Přerova. Zdendáš totiž usnul a vysedání v Ratiboři zaspal. V tu chvíli jsem na výpravě se SEDMIČKOU - právě jsme na konci přehrady Bytřicka a prozkoumáváme přítok v rákosí. Zvoní mi mobil a mám rychle přijet do Ríboře, abych dohonil autobus se spícím Zdendášem. Rychlým výpočtem zjišťuju, že tam můžu být tak za hodinku (než doplaveme na místo, kde se dá vystoupit, než doběhnu na cestu a k autu - na stopa nemůžu spoléhat - než se uvolní ta kolona fanatických automobilistů, kteří tady blokují provoz sledováním automobilové rallye, než dojedou těch cca 20 km do Ratiboře). Rychle uvažuji - koho mám známého po trase autobusu, aby počkal na zastávce a Zdendáša vyzvedl? Čechovi v Hošťálkové - ale tam už snad volala Bára a nebo nejsou doma. Tomáš z Bystice pod Hostýnem! Jo to by šlo stihnout ... Mezitím už sedím v autě a zcela nepředpisově sháním telefonní číslo na Tomáše do Bystřice, pak budu shánět na ČSAD, zady by nešlo dát nějak vědět onomu řidičovi,.... Telefonát Barčiny maminky mne vrací zpět - Zdendáša už mají v autě a vezou ho k nám domů ...
Pinčl hnedka přišel pro Zdendáša s novou přezdívkou - Guliver!

ROVERSKÉ ČTENÍ

SÁM ŘÍD SVŮJ ČLUN

KIKINA

Jdou světem polní lilie. Jdou každá sama, jediný krásný květ. Hřeje je stejné slunce, dýchají stejný vzduch, stejná tráva jim šumí okolo nohou a stejný vítr jim čechrá vlasy. A přesto jdou, každá sama, se svou duší a svým srdcem. Pak ale oba potkají Lásku. Podají si ruce a jdou. Hřeje je stejné slunce, dýchají stejný vzduch, ale není to Ona a není On, jsou to Oni, s jedinou duší a jedním srdcem. Dívají se jedním směrem, jdou vstříc slunci, květy s jedinou vůní.

Jdou světem polní lilie...

BÁRA

Probouzím se, pomalu otvírám oči a vnímám paprsky slunce, které se prodírají přes záclony a rozjasňují všechny kouty pokoje. Je nádherný slunečný

den a tak se vydávám jen tak se toulat přírodou. Je to nádhera. Jaro už probouzí stromy ze zimního spánku a ty radostně otvírají své pupeny a vystavují svou krásu na odiv slunci, větru, kapkám deště, ale i očím všech lidí, kteří tu nádheru dokážou vidět, vnímat ji a pouštět do svého nitra. Tam ta nádhera krásně hřeje a pomalu se rozlévá do celého těla. Jsem už zcela naplněna tím příjemnem a tak uléhám do jarem zezelenalé trávy. Zavírám oči, poslouchám zpěv ptáčků, hluboké šumění stromů, příjemný šepot trávy kolem mé hlavy a cítím, jak mě teplé jarní paprsky hladí po tváři a mísí se se studeným vánkem. Taková jarní procházka je snad tím nejkrásnějším doplněním energie a síly.

ZE SKAUTSKÉHO ARCHIVU

BUĎ PŘIPRAVEN: ZMIJE

BRUMLA (Z KNIHY BUĎ PŘIPRAVEN)

Záznam z deníku skautky J. P. : „12. března 1995. Táta odstavil auto na odpočívadle za Jítravou. Rozběhly jsme se, Zuzka a já, ke Sloním kamenům. Jejich bílé pískovcové hřbety svítily mezi borovicemi. Když jsme k nim doběhly, uviděly jsme uprostřed písečné cesty zmiji. Byla po ránu málo pohyblivá, sunula se pryč hrozně pomalu. Já jsem se hned odklídila do bezpečné vzdálenosti, ale naše Zuzka si ke zmiji sedla na bobek. Začala na ni mluvit, jako kdyby to byla neškodná ještěrka : Jéé, ty jsi krásná ! Zuzce už bude osmnáct, ale chová se jako dítě za mateřské školy. Na zmiji to lichocení asi nezapůsobilo. Najednou sekla hlavičkou po Zuzčině ruce. Jééé, ta potvůrka mě d'obla ! vykřikla Zuzka udiveně. Táta se pak s námi řítil po silnici jako závodník. Za dvacet minut jsme byli u nemocnice. Že vás uštkla zmije ? Divil se doktor. Ted' na začátku března ? Vůbec nebyli ještě na takovou příhodu připraveni, trvalo jim dost dlouho, než sehnali sérum. Zuzka tu neuvěřitelnou příhodu přečkala bez následků. Jen jí od té doby některé kamarádky říkají Zuzana Hadice.“

Potkal jsem ji už mnohokrát na toulkách přírodou. Jednou v kopcích, podruhé na skalách, uprostřed lesů i na holých horských hřebtech. Naše setkání probíhá vždycky stejně. Sotva před sebou zahlédnu hadí tělo, nadskočím úlekem a tiše vyjeknu. Stokrát jsem si umínil, že se příště zachovám důstojněji, ale nikdy jsem toto předsevzetí nesplnil. Strach z hadů je ve mně hluboko zakořeněný, všechny rozumové úvahy s ním zatím nic nesvedly. Vím jen z vlastní zkušenosti i z knížek, že zmije na člověka nikdy sama neútočí a kousne jen v sebeobraně. Viděl jsem jen jednou, jak uštkla člověka. Byl to můj přítel, šel po horské mchodníčku jako slepý a šlápl těsně vedle ležící zmije. Had po něm sekl hlavičkou, ale kůži bot neprokousl.

Uštkl jen pohorku a ta to přežila ve zdraví. O dalších dvou případech vím od známých, že se skutečně dostal hadí jed někomu do krve. Oba si nehodu zavinili sami tím, že na zmiji sahal. Had se cítil ohrožený, a tak použil své zbraně. Znalci hadů tvrdí, že zmije v našich krajích mají tak málo jedu, že zdravý zdatný člověk přežije uštknutí i bez séra.

To všechno vím, a přesto poskočím jako vylekaný králík, když před sebou uvidím zmiji. Nemusí to být ani zmije, stejně mě vyděsí užovka, slepýš, někdy i křivý klacek ležící na cestě. Strach z hadů je v lidech tak silný nejspíš proto, že se už po tisíciletí dědí z generace na generaci. Dokud jsem byl malý hloupý kluk, odklídil jsem se při náhodném setkání se zmijí do bezpečné vzdálenosti a pak jsem začal hada bombardovat kamením a klacky. Tohle dělají bohužel i velcí lidé. Takové jednání dnes považuji za zbabělost. Proč zabíjet tvora, který na mne neútočí. Setkání

s člověkem je i pro hada nepříjemné, většinou se hned odplazí do bezpečí. A když někdy zůstane klidně ležet, vyhnu se mu snadno

1. Na cestách přírodou dávám pozor, kam šlapu.
2. Když uvidím zmiji, držím si od ní odsup a nechám ji být. Nedráždím ji.
3. Při uštknutí je třeba :
 - a) Překonat strach z následků (strach může vyvolat šok)
 - b) Uložit postiženého do klidové polohy na zádech, poskytnout první pomoc .
 - c) Přivolat lékařskou pomoc

sám. Než ho obloukem obejdu, chvíli se na něj z bezpečné vzdálenosti dívám, je to přece jen vzrušující dobrodružství. V naší přírodě můžeme potkat zmiji obecnou ve dvou barevných variantách – světle šedou se zřetelnou klikatou čarou na hřbetě a tmavě barvenou. Ty tmavé jsem vídal v močálu na krkonošské Černé hoře.

Z NAŠICH AKCÍ

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA ŽÍŽALEK 6.4.2002

(JUDY)

Ručička na hodinkách ukazuje už 9:10. Letím do klubovny, kde máme sraz. Původně jsme měly jet na skály do Hoštálkové, ale začalo sněžit a v takovém počasí by sa asi moc dobře nelozilo. Cérky seděly ve vedlejší místnosti a procvičovaly azimut. Sabina viděla, že už nám to všechným jde, tak nám oznámí, že půjdeme ven nad Kamase, protože Lenka, Sluníčko a Budulínek si chtěou splnit do stezky rozdělání ohně a stavbu stanu. Super holky rozdělaly oheň na jednu sirku a ve stanu by sa dalo také spať. Ještě jsme si opekly špekáčky a šly jsme zpátky. V klubovně jsme si sedly do naší čajovničky, uvařily jsme si horký čaj na zahřátí, splnily jsme si něco do stezky a mezi tím jsme si jen tak povídaly různé zážitky. Ke konci jsme si zahrály ještě pár her, uklidily klubovnu a jely domů. Doufám, že se nám na příští družinové výpravě vydaří počasí a všechno to bude ok.

PARAGLIDING PRO STARŠÍ ŠNEKY

V neděli 7.dubna odpoledne si Spídy a Bob (starší část družiny Šneků) měli možnost odzkoušet malý let na závěsném kluzáku - padáku. Tato akce se bude příležitostně opakovat a je otevřená (kvůli bezpečnosti) všem členům oddílu nad 15 let.

„ZPÍVÁNÍ“ ODDÍLOVÁ SVATBA

BÁRA A ZUB 6.4.2002

Manželům byly v průběhu večera přichystány různé překážky a ukrutnosti, které museli samostatně překonat.

SVATBA 20.4.2002

KIKINA

Dívala jsem se do Zubova diáře a musela se smát. Vypadalo to asi nějak takto: výprava - brigáda - svatba - závod světlušek - výprava... Ten pro všechny významný den měl prostě zahrnutý do programu jako každou jinou akci. Ale vlastně svatba patří do života stejně tak jako výprava a ve skautském životě to člověku tak trochu splývá. Nicméně, já jsem se těšila už měsíc dopředu, i když trochu s obavami a týden před dnem D jsem nic moc nejedla, aby se mi potom co nejvíc vlezlo. To někteří jiní nejedli jak byli nervózní, nevěsta do sebe v pátek večer vpravila pouze jogurt. Ale třeba jenom neměla chuť po dni stráveném rozdáváním cukroví, kterého, jak se zdálo, bylo tak na dvě svatby ...

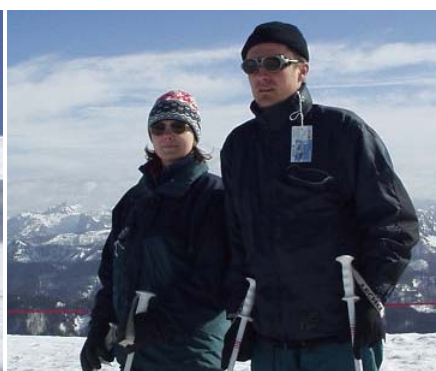
V sobotu ráno se k nám začali sjíždět hosti, nejdřív sem tam pár, ale kolem desáté už se mi zdálo, že to každým okamžikem spadne a domeček se rozpadne. Na chodbě, na schodech, u nás na zemi, na stole, na koši, mezi dveřma se tísnilo šedesát lidí. Dazul měl různé poznámky typu: jakou má ten barák nosnost a já

jsem v tu chvíli doopravdy přemýšlela, jestli to nemám jít někam zjistit. Pak ale přišel ženich a tak se na to zapomnělo. Aby měl s čím porovnávat, nastrčili jsme mu „falešnou nevěstu“ s břískem, mimino v rukách, na hlavě radiovku a zuby po prababičce. Když potom viděl po tomhle zážitku tu svou nevěstu, tak jenom hleděl na tu krásu. Nevěděl, kam se dívat dřív. A pak už se jelo na úřad, kde proběhl krátký obyčejný obřad svazující dva neobyčejné lidi. Mezi tím se venku nachystalo obvyklé řádění bratrů a sester. Novomanželé prošli špalírem rýže a pak je čekalo několik úkolů. Zub musel do lana chytit kozu – ne živou, ale vemenou měla – a Bára ju musela podojit. Oběma se dařilo, Bára akorát utržila menší flek na šatech, když musela chuděře koze vemenou prostříhnout. Pak ještě zametli střepy talíře, posbírali penízky a Zub přenesl nevěstu přes práh. Ne přes práh domu, ale přes práh hospody, kde už čekal slavnostní přípitek, obrovský oběd a první novomanželský valčík...

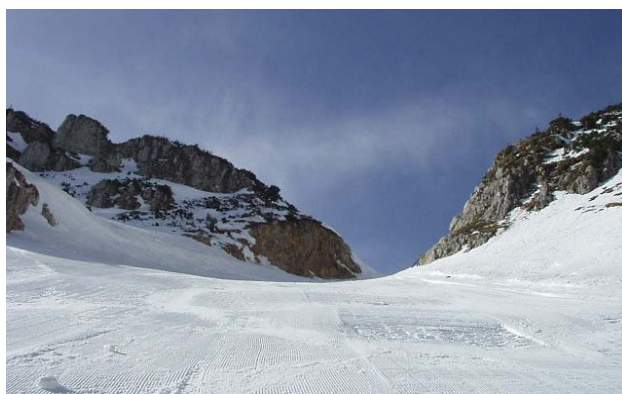
Je to zvláštní, ale Zub je teď můj bratr i švagr. Mám vlastně dva sourozence...

LYŽOVÁNÍ V RAKOUSKÝCH ALPÁCH

13.dubna 2002 se výprava ve složení Anita, Irča, Dazul + Romitů vydala společně s ostatními členy z firmy LACHIM na poslední lyžovačku letošní sezóny - rovnou do rakouských Alp. Asi 450 km od Kateřiníc leží horské středisko Hochkar. Vleky lyžaře vyvezou až do výšky 1800 m. n. m. a odsud je možno jet zpátky několika různými sjezdovkami. Lepší lyžaři dokonce i nesjezdovkami mezi stromy a skalami. Není to akce, kterou bychom si mohli dovolit moc často, ale 1x za sezónu stojí takováto lyžovačka opravdu za to.

BRIGÁDA NA BAŘINCE 12.4.2002

KAČA A KECKA

Bylo krásné slunečné ráno. My s celou vojenskou družinou nastoupili jsme do zlatého kočáru, který nás odvezl do hornaté krajiny jménem Karlovice. Cestou se naše žaludky měly velice dobře! Jakmile jsme vystoupili z kočáru počala naše pouť. Přesli jsme desatero řek, desatero hor a desatero luk. Naše pouť se blížila ke konci. Kdesi v dáli jsme zhlédli náš cíl. Na těžko dostupné hoře stál hrad Bařinkov. Po příchodu nás nečekalo bohaté přivítání!

Náš velký panovník Radoslav se setkal a velkým panovníkem Sadomasem. Z dlouhé debaty vyšli oba zdraví a v míru. Sadomas rozhodl takto: jedna družina vojáků půjde dělat dřevo na hradby, druhá družina vojáků půjde stlouct hradební žebříky a třetí družina vojáků zbaví zemi nečistých přenašečů moru. Naším údělem bylo stlouct dva statné žebře. Po dlouholetém úsilí o splnění požadavků padlých na naši hlavu jsme se museli vrátit do naší bohaté země Kateřinov. Poslání jsme sice nedotáhli do úplného konce, ale alespoň jsme se zúčastnili nejkrvelačnější bitvy všech dob.

SLUNÍČKO

Jako každý rok jezdíme na brigádu na Bařinku. I letos se uskutečnila brigáda na Bařince. Na radě se rozhodlo kdo jak pojedě. Já, Miris, Fanta, Spidy a Bob jsme jeli o půl desáté a ostatní jeli autobusem 6.50 do Ratiboře a z Ratiboře na Vsetín a s tma jeli dál, až do Karlovic. Dojeli jsme pod Bařinku a chvíli počkali na ostatní. Jak všeci došli tak jsme si rozebrali věci a vyrazili na Bařinku. Na horu jsme došli za chvíli u Bařinky jsme si dali pohov a čekali na ostatní. Asi za dvacet minut jsme si rozdělili práci a dali se do ní. Někteří šli na dřevo jiní malovali ve vnitřku a my Kačičáci šli dělat dva žebříky na střechnu. Celkem nás šlo na žebříky 6 človíčků. Radek porazil jeden strom a my ho odnesli. Já, Krtek a Kikina jsme si vyhlídli jiný strom a Krtek ho porazil a my tři si ho taky sami odnesli, Radek nám řekl ať si ho položíme a zrovna přišel Dips a musel ho s Radkem odnést. A už bylo docela dost hodin a my museli jet domů. Moc jsme to nestíhali tak Radek musel zavolat Mirisovi a ten nás hodil na nádraží.

KINO: ROK ĎÁBLA 27.4.2002

BRUMLA

Ve čtvrtek jsem zjistila, že se v kině ve Valašském Meziříčí hraje film Rok Ďábla. Je to film Zdeňka Zelenky, ve kterém hraje skupina Čechomor, Jaz Coleman, Karel Plíhal, Jarek Nohavica. Už z těchto jmen je jasné že to nebude film s milostnou zápletkou, sci-fi, nebo nějaký krvák. Je to zvláštní film, takový, nebo podobný jsem ještě neviděla. Opravdu všem doporučuji aby se na tento film zašli podívat nebo si aspoň poslechli CD se stejnojmenným názvem. Je to film s vynikajícím hudebním zážitkem a spoustou teorií o NTOCH. Do Valmezu jsme si udělali výlet: Radek a

Anita, Brumla, Miris. Kino bylo na 17:00 a tak až film skončil navštívili jsme místní čajovnu, abychom ji porovnali s naší a taky proto, že tam žádný z nás ještě nebyl. Abych pravdu řekla je hezčí než ta naše v klubovně ale my si ji postupem času uděláme určitě ještě hezčí.

EKOHRA 19.4.2002

KECKA@

Jeli jsme na Vsetín o půl čtvrté a v autobusu jsme se divili proč nás nejelo více, když to byla oddílová akce?

Jela naše družina tj. Kača, Měďa, Fijalka, Kecka a Budulínek. Sraz byl na parkovišti u nádraží - velký kontejner. Rozdělili jsme se na skupinky, které měly za úkol zachránit naše město. Hra trvala asi něco přes hodinu. Za každou tašku jsme získali jeden bod. A po třech bodech jsme si mohli vzít fotku na které byly vyfocené odpadky, a když

jsem je posbírali, tak jsme dostali pět bodů. Byla to docela sranda, když jsme našli třebas - takový pěkný svetr, botu na podpatku, vajíčko z velikonoce ...

Škoda nevyhráli jsme, ale získali jsme diplom za nejoriginálnější odpaděk a to byl právě ten krásný zeleno - žlutý svetr, bota, vajíčko ...

A pak jsme si zašli do cukrárny a dali si zmrzlinu a ještě něco na zub.

Ale taky nás naštvalo to, že nikdo nepřišel i když to byla oddílová akce!!!

ORINOKO 27.4.2002

KECKA@

Ráno jsme jeli jako obvykle na Vsetín na středisko, kde byl sraz. Nikdo tam nebyl a tak jsme se vydali ke škole, kde byl start. Po hromadném nástupu jsme měli ještě volno, protože první startovaly světlušky a vlčata. A každý toho využil a zkoušel si lašování, historii ...

My jsme startovali jako pátí. Cestou nám pršelo, pršelo, pršelo, až byla zima. Měli jsme za úkol poznat značky, rostliny, historii, uzly, vaření a práci s mapou. Cestou jsme zabloudily, ale nakonec jsme to našly. Po cestě jsme baštily čokoládu, která byla dobrá a dodala nám energii. Ale nevhoda byla, když přestalo pršet, tak u gymnastiky jsme si musely lehat na mokré cel-

ty a dělat most, hvězdu, stoj na ruce, stoj na hlavě, skákání snožmo. Potom jsme byly ještě špinavější než jsme byly. Kdybychom posbírali všechno bahno, tak bychom si mohli založit bahenní lázně. Na konci nás čekaly palačinky. Byly fakt dobré. Lísky se enorm hrnul na šlehačku a nakonec si pochutnal, protože byl porota. A dal nám plný počet bodů. Jakmile všichni dovařili, tak jsme se šli obléct do krojů, protože mělo být vyhlášení. My jsme skončily na čtvrtém místě. Pak pro nás přijel Dazul a všech deset nás jelo autem až dom. Kaču ani Judy nešlo slyšet, protože byly zahrabané až po uši v kufru (chudiny).

DEN ZEMĚ V JABLŮNCE 24.4.2002

DAZUL

SEDMIČKA se rozhodla uspořádat náborovou akci v Jablůnce. Po konzultaci s panem ředitelem (mimo jiné skautem z roku 1968 a naším příznivcem) v základní škole z toho nakonec vyšlo dopoledne, které bylo koncipováno jako Den země, s tím, že jej využijeme zároveň jako skautskou náborovou akci. Nebylo reálné, aby tak náročnou akci (v ZŠ je přes 200 dětí) zvládla SEMDIČKA sama. Proto byla oslovena naše ŠESTKA s prosbou aby pomohla. A tak mimo Dazula a Eve (kteří ač členové ŠESTKY vedou jablůnkovskou SEMDIČKU) pomáhali v jablůnce: Bára, Zub, Kikina, Brumla, Judy, Káča, Kecka a Miris. Přišel pomoc i Fido z TROJKY. Počasí po ránu vypadalo dost mizerně a tak jsme měli velké obavy, aby Den země vůbec proběhl. Ale jak poznamenal Fido „Pán Bůh nás má rád, ač má pro to pramálo důvodů“. Prostě počasí nakonec vyšlo úplně perfektně.

Třídy chodily postupně po dvou ročnících a všichni si mohli během své hodiny vyzkoušet například poznávání rostlin, třídění odpadků k recyklaci, slanění, odhad objemů, poznávání prvků po čichu, střelbu z luky, malování na kamínky, hod bumerangem, stavbu papírové věže, petang, lovení rybiček a už si ani nepamatuju co ještě. Myslím si, že akce jako taková se celkem zdařila a odvedli jsme vcelku dobrou práci. Výsledný efekt v příchodu nových členů k SEMDIČCE byl sice spíše slabý (1-3 noví členové), ale to už je povídání na jindy. Z několika chyb při organizaci jsme se poučili a příště se jich snad vyvarujeme. Pomoc ŠESTKY si vysloužila velké poděkování z Jablůnky.

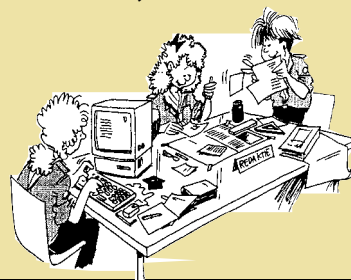
BRIGÁDA NA DYNČÁKU 1.5.2002

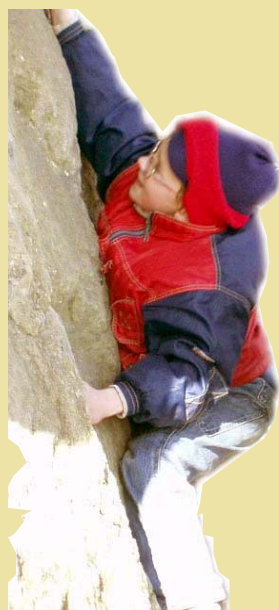
Brigády se zúčastnilo 10 lidiček z našeho oddílu (ŠESTKA a SEDMUČKA dohromady) a ostudu jsme rozhodně neudělali. Na Dynčáku se odklízela spadlá letní jídelna a srovnávalo palivové dřevo. Nakonec se hrála hromadná hra na kradení vlajek. Pro velký úspěch se opakovala 5x!

Na vydání ŠESTÁKU č.23 se podíleli:

Dazul, Kecka, Káča, Sluníčko, Judy, Miris, Brumla, Kikina, Bára, internet

PLÁN AKCÍ

- 11.května Družinové výpravy
- 17.května Předtáborová schůzka s rodiči - 18:00
- 18.května Boj o EXCALIBUR - středisková bojovka (Trojka)
- 24.-26.5. KOLEM-NEKOLEM tří denní výprava na kolech
- 1.června Dětský den na zakázku (???)
- 2.června VRRV (podrádcové, rádcové, RS, vůdci) BYSTŘIČKA
- 8.června TRIATLON - pouze pro starší 15 let
- 14.června DĚTSKÝ DEN (pátek dop.) pro ZŠ a MŠ v Březinách
- 15.června Družinové výpravy
- 21.-23.6. PŘEDTÁBOROVÁ VÝPRAVA

Tento výtisk je určen pro: